

POSUDEK OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

MGR. MARTIN NEUSTUPNÝ
MEZINÁRODNÍ OBCHOD S VÝBUŠNINAMI Z POHLEDU ČESKÉHO A
EVROPSKÉHO PRÁVA

Datum odevzdání práce: únor 2016

I. Aktuálnost a náročnost tématu

Tématem předkládané rigorózní práce je problematika právní úpravy mezinárodního obchodu s výbušninami s důrazem na její právní úpravu v rámci českého právního řádu a v rámci unijního práva. S ohledem na světový politicko-bezpečnostní vývoj posledních let považuji zvolené téma za výjimečně aktuální. Vzhledem ke skutečnosti, že se v případě zvoleného tématu jedná nejen o velmi úzký a specializovaný výsek mezinárodního obchodu, ale i téma, které dosud nebylo, alespoň dle informací dostupných oponentovi, v tomto rozsahu zpracováno, hodnotím téma jako náročné.

II. Kritéria hodnocení práce

Rigorózní práce, která má celkem 107 stran vlastního textu, je rozdělena do 11 kapitol včetně Úvodu a Závěru. Tyto jsou pak dále podrobněji členěny. V Úvodu (str. 4) autor uvádí, že cílem práce je *„především objasnit historické a technické důvody, které vedly legislativce všech úrovní k formulaci znění stávajících právních norem regulujících problematiku obchodu s výbušninami a zároveň vysvětlit účel ustanovení jednotlivých právních norem ve světle technických a bezpečnostních poznatků.“* O úkolu předkládané práce autor hovoří i v Závěru na str. 110, kdy úkolem práce dle autora bylo *„poskytnout alespoň základní přehled problematiky právní úpravy mezinárodního obchodu s výbušninami.“*

Ke struktuře předkládané práce nemám připomínky. Kapitoly jsou systematicky rozvrženy a logicky na sebe navazují. Práce je psána kultivovaným jazykem s minimálním počtem překlepů (např. str. 30 je chybně uveden zákon č. 38/2004 Sb., jedná se o zákon č. 38/1994 Sb.). Výhradu mám k autorem používanému výrazu „autorita“, který v daném kontextu zní zavádějícím způsobem a považuji ho za nevhodný (např. str. 22 nebo 31). Domnívám se, že daleko vhodněji by zněl výraz „příslušný orgán“.

Co se aplikovaných metod týče, autor pracuje převážně metodou deskriptivní. Zajímavé jsou, díky podrobným informacím, případové studie, které autor uvádí v kapitole 5.6 a 5.7. V Závěru práce, který je poměrně stručně koncipován, postrádám autorovo zhodnocení stávající právní úpravy. Zajímalo by mne stanovisko autora k dostatečnosti, příp. nedostatečnosti stávající právní úpravy této oblasti a jeho případné návrhy de lege ferenda. K tomuto by se mohl vyjádřit v rámci obhajoby. Ne příliš rozsáhlý seznam literatury, ze které autor čerpal, považuji vzhledem k úzké specializaci tématu, přesto za dostatečný. Poznámkový aparát by však měl být zpracován pečlivěji, chybí odkazy na v textu uváděné dokumenty (např. na str. 16, kde autor hovoří o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí a

o dalších dohodách z této oblasti, dále např. na str. 49, kde je zmiňována zpráva Komise EP a Rady o provedení směrnice 2009/43/ES nebo na str. 53, kde je uváděn Společný postoj Rady 2008/944/SZBP), pečlivěji by mělo být v textu práce odkazováno i na příslušná ustanovení, která autor v rámci práce popisuje (např. str. 56, kde autor popisuje rozhodnutí o neudělení licence, aniž by zmínil příslušné ustanovení § 18, ve kterém je tento postup zakotven).

Z předložené rigorózní práce je nicméně zřejmé, že se autor zvoleným tématem dlouhodobě zabývá a že zkoumané oblasti rozumí. Autorovi se v práci podařilo splnit vytyčený cíl. Systematické zpracování této problematiky je dle mého názoru i s ohledem na citlivost údajů v dané oblasti velmi cenné.

III. Případná další vyjádření k práci

Na str. 15 uvádí autor, že normy, upravující zkoumanou oblast spadají do okruhu správního práva s přesahem do práva obchodního. Zajímalo by mne, kde vidí autor přesah do práva obchodního, když sám na str. 13 uvádí, že jsou uplatňovány výhradně veřejnoprávní metody regulace. Dále by autor mohl doplnit, o jaký druh norem se z hlediska terminologie mezinárodního práva soukromého jedná a jakým způsobem se aplikují.

Na str. 30 autor hovoří o povinnosti kupujícího předložit certifikát konečného uživatele nebo mezinárodní dovozní certifikát. Zajímalo by mne, zda je vydávání těchto dokladů ze strany státu upraveno mezinárodní smlouvou.

Na str. 50 autor uvádí, že v souladu se zákonem č. 38/1994 Sb. se licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem se zeměmi mimo EU se vydává pouze právnické osobě, přičemž ale povolení může obdržet i fyzická osoba. Může se k tomuto autor blíže vyjádřit.

Škoda, že autor nezmínil právní úpravu dané oblasti v některých vybraných cizích státech. I toto by mohl autor zmínit v rámci obhajoby.

IV. Přípomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Viz výše.

V. Doporučení práce k obhajobě

Autor v práci prokazuje znalost zvolené problematiky. Práci pokládám za zdařilou a způsobilou pro obhajobu.

Navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky Mgr. Martinovi Neustupnému byl přiznán akademický titul JUDr.

V Praze dne 14. března 2016

JUDr. Mgr. Magdalena Pfeiffer, Ph.D.